

**Nomina Agentis
in the language of
Shakespearean drama**

PRACE
NAUKOWE

UNIWERSYTETU
ŚLĄSKIEGO
W KATOWICACH

NR 3505

Aleksandra Kalaga

**Nomina Agentis
in the language of
Shakespearean drama**

Editor of the series: Językoznawstwo Neofilologiczne
MARIA WYSOCKA

Referee
JERZY WELNA

Copy editor
Krystian Wojcieszuk

Cover designer
Tomasz Gut

Proofreader
Dominika Mańska

Typesetter
Damian Walasek

Copyright © 2016 by
Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego
All right reserved

ISSN 0208-6336
ISBN 978-83-8012-923-8
(print edition)

ISBN 978-83-8012-940-5
(digital edition)

Publisher
Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego
ul. Bankowa 12B, 40-007 Katowice
www.wydawnictwo.us.edu.pl
e-mail: wydawus@us.edu.pl

First impression. Printed sheets 9.75. Publishing sheets 10.0.
Offset paper grade III, 90 g Price 20 zł (+VAT)

„TOTEM.COM.PL Sp. z o.o.” Sp.K.
ul. Jacewska 89, 88-100 Inowrocław

Table of contents

Abbreviations and symbols	9
Introduction	11
Chapter 1	
Nominalisations in selected linguistic theories	15
1.1 The place of nominalisations in grammar	15
1.2 Nominalisations in Structural Linguistics	17
1.3 Nominalisations in Transformational-Generative Grammar (TGG)	18
1.4 Nominalisations in Generative Semantics (GS)	25
1.5 Nominalisations in Cognitive Linguistics	27
1.6 Nominalisations in the approaches based on the theory of selectional restrictions	29
1.7 Conclusion	32
Chapter 2	
The problem of productivity in word-formation	33
2.1 The notion of productivity in linguistics	33
2.2 Productivity as frequency versus productivity as potentiality	34
2.3 Productivity with relation to language levels	38
2.4 Degrees of productivity	38
2.5 Restrictions on productivity	39
2.5.1 Linguistic restrictions	39
2.5.2 Extralinguistic restrictions on productivity	40
2.6 Measuring productivity	42
2.6.1 Measures based on type frequency	42
2.6.2 Measures based on token frequency	43
2.7 Productivity versus creativity	45
2.8 Prerequisites for productivity	45
2.9 The problem of estimating productivity in historical language studies	47
2.10 Conclusion	48

Chapter 3

Nomina Agentis versus Nomina Instrumenti: The fuzziness of categorial borders	51
3.1 Formal and semantic correspondence between agents and instruments	51
3.2 Attempts at isolating the categorial features for agents and instruments	52
3.3 Agents and instruments in the light of the theory of categorisation	55
3.4 Categories and categorisation in Cognitive Linguistics	58
3.5 Conclusion	60

Chapter 4

Semantic, syntactic, and morphological properties of agent nouns	63
4.1 Agents versus locatives	63
4.2 Agents versus experiencers	64
4.3 Agency and Causality	66
4.4 Other semantic features of agents	67
4.5 Semantic relations between an agent noun and its motivating verbal base: <i>Habitual</i> versus <i>actual</i> agents	68
4.6 Denominal <i>Nomina Agentis</i>	70
4.7 Methods of deriving <i>Nomina Agentis</i> in Modern English	73
4.7.1 The suffix <i>-ant/-ent</i>	73
4.7.2 The suffix <i>-ar</i>	74
4.7.3 The suffix <i>-ee</i>	75
4.7.4 The suffix <i>-er</i>	76
4.7.5 The suffix <i>-ess</i>	80
4.7.6 The suffix <i>-ic/-ician</i>	80
4.7.7 The suffix <i>-ist</i>	81
4.7.8 The suffix <i>-or</i>	81
4.7.9 The suffix <i>-ster</i>	83
4.7.10 The suffix <i>-Ø</i> (conversion)	83
4.8 Conclusion	84

Chapter 5

Early Modern English — linguistic and cultural background	85
5.1 External history and its influence on language	85
5.2 Attitudes to language	86
5.3 Vocabulary and word-formation	86
5.4 Semantic changes	87
5.5 Conclusion	95

Chapter 6

Agent nouns in Shakespeare's plays	97
6.1 Source material and data collection	97
6.2 Definition and classification of agent nouns	98
6.3 General corpus characteristics	99

6.4a	Unanalysable agent nouns	99
6.4b	Semantic analysis	100
6.5	Analysable agent nouns	104
6.5.1	The suffix <i>-er</i>	105
6.5.1.1	Formal analysis	105
6.5.1.2	Semantic analysis	108
6.5.1.2.1	Deverbal agent nouns	108
6.5.1.2.2	Denominal agent nouns	110
6.5.1.3	Shakespeare's neosemanticisms in <i>-er</i>	111
6.5.1.4	Shakespeare's agentive neologisms in <i>-er</i>	112
6.5.1.4.1	Shakespeare's agentive neologisms in <i>-er</i> : Semantics	113
6.5.1.4.2	Shakespeare's agentive neologisms in <i>-er</i> : Institutionalisation	114
6.5.2	The suffix <i>-or</i>	114
6.5.2.1	Formal analysis	115
6.5.2.2	Semantic analysis	116
6.5.3	The semi-suffix <i>-man</i>	117
6.5.3.1	Formal analysis	118
6.5.3.2	Semantic analysis	119
6.5.4	The suffix <i>-ess</i>	121
6.5.4.1	Formal analysis	121
6.5.4.2	Semantic analysis	122
6.5.5	The suffix <i>-ant</i>	123
6.5.5.1	Formal analysis	123
6.5.5.2	Semantic analysis	124
6.5.6	The suffix <i>-ist</i>	125
6.5.6.1	Formal analysis	125
6.5.6.2	Semantic analysis	126
6.5.7	The suffix <i>-ian/-ician</i>	127
6.5.7.1	Formal analysis	128
6.5.7.2	Semantic analysis	128
6.5.8	The suffix <i>-ster</i>	129
6.5.8.1	Formal analysis	129
6.5.8.2	Semantic analysis	130
6.5.9	The suffix <i>-eer</i>	131
6.5.9.1	Formal analysis	131
6.5.9.2	Semantic analysis	131
6.5.10	The suffix <i>-ar</i>	132
6.6	Conclusion	132
	Conclusions	137
	Bibliography	139
	Index of subjects	147
	Index of scholars	149
	Appendix: Shakespeare's agentive neologisms	151
	Streszczenie	153
	Zusammenfassung	155

Abbreviations and symbols

*	an unattested form
+	root boundary
#	word boundary
adj, a.	adjective
AF	Anglo-French
Ag	Agent; Agentive case
CG	Case Grammar
Du	Dutch
eModE	Early Modern English
Exp	Experiencer; Experiencer case
F	French
f.	from
GS	Generative Semantics
Instr	Instrument; Instrumental case
It	Italian
L	Latin
Loc	Locative
ME	Middle English
N, n.	noun
OALD	Oxford Advanced Learner's Dictionary
Ob	Objective case
obs.	obsolete
OED	Oxford English Dictionary
OF	Old French
pa. ppl	past participle
Pt	Patient; Patientive case
SVO	subject-verb-object
TGG	Transformational-Generative Grammar

V, v.	verb
WFRs	Word-Formation Rules

Abbreviations of the titles of William Shakespeare's plays

All's Well:	<i>All's Well That Ends Well</i>
Ant. & Cl.	<i>Antony and Cleopatra</i>
A.Y.L.	<i>As You Like It</i>
Com. Err.	<i>The Comedy of Errors</i>
Cor.	<i>Coriolanus</i>
Cymb.	<i>Cymbeline</i>
Ham.	<i>Hamlet</i>
1 Hen. IV	<i>King Henry IV Part 1</i>
Hen. V	<i>King Henry V</i>
1 Hen. VI	<i>King Henry VI Part 1</i>
Hen. VIII	<i>King Henry VIII</i>
Jul. C.	<i>Julius Caesar</i>
John	<i>King John</i>
Lear	<i>King Lear</i>
L.L.L.	<i>Love's Labour's Lost</i>
Macb.	<i>Macbeth</i>
Meas. for M.	<i>Measure for Measure</i>
Merch. V.	<i>The Merchant of Venice</i>
Merry W.	<i>The Merry Wives of Windsor</i>
Mids. N.	<i>A Midsummer Night's Dream</i>
Much Ado	<i>Much Ado About Nothing</i>
Oth.	<i>Othello</i>
Per.	<i>Pericles</i>
Rich. II	<i>King Richard II</i>
Rich. III	<i>King Richard III</i>
Rom. & Jul.	<i>Romeo and Juliet</i>
Tam. Shr.	<i>The Taming of the Shrew</i>
Temp.	<i>The Tempest</i>
Timon	<i>Timon of Athens</i>
Tit. A.	<i>Titus Andronicus</i>
Tr. & Cr.	<i>Troilus and Cressida</i>
Twel. N.	<i>Twelfth Night</i>
Two Gent.	<i>The Two Gentlemen of Verona</i>
Wint. T.	<i>The Winter's Tale</i>
Two Nobl. K.	<i>The Two Noble Kinsmen</i>

Introduction

William Shakespeare is considered to be one of the most fruitful neologists in the history of the English language. Although Shakespearean scholars are at variance in their estimates of the exact number of his neologisms,¹ they are in agreement that he was “a most prolific coiner of words” (Willcock, 1934, p. 12). It seems surprising, therefore, that there are so few systematic, analytic studies of Shakespearean word-formation. Such established books as Evans (1952), Jorgensen (1962), Hulme (1962), Joseph (1947) portray the vocabulary of Shakespeare merely as a tool for achieving stylistic artistry, and they are not truly linguistic in their approach.² The most celebrated linguistic accounts of Shakespeare’s language either disregard the word-formational component altogether (Abbott, 1883; Blake, 2002), or present only a brief, general discussion of the most productive processes (Brook, 1976; Blake, 1989). The most detailed word-formational accounts are studies by Garner (1982), Dalton-Puffer (1994), and Salmon (1987). These, however, are article-length and thus do not exploit the subject in full.

The present monograph is an attempt at delivering a comprehensive study of one aspect of Shakespearean word-formation, namely the category of *Nomina Agentis*. The greatest weight is attached to the morphological and semantic aspects of agentive derivation. The formal analysis, which covers the combinatorial properties of the agent-forming suffixes with respect to the etymological and syntactic features of their bases, is supplemented with the study of semantic effects of a given type of nominalisation. Although the approach is primarily synchronic, diachronic information is also provided where it seems beneficial in supplying a wider context, for instance, for the further attestations of a given

¹ Joseph T. Shipley (1977), for instance, estimates that the number of Shakespeare’s neologisms is around 1,700.

² A comprehensive bibliography of publications on Shakespeare’s language has been compiled by Kakietek, Kalaga, and Nykiel (2007).

Shakespearean neologism, or for a contrastive juxtaposition of a Shakespearean agentive formation with the Modern English one.

Conceptually, the monograph falls into two parts: the theoretical-descriptive, whose main aim is to formulate a working definition of an agent, as well as to develop an appropriate model within the frameworks of which the study could be conducted, while the second part is the proper morphosemantic analysis of the sampled data.

Structurally, the work is divided into six chapters. Chapter 1 focuses on the problem of nominalisations in selected linguistic theories, such as, among others, TGG, GS, and Cognitive Linguistics. Attention is drawn both to those aspects of a given grammar which could profitably be employed in the study of nominalisations, as well as to the problems and difficulties stemming from the holistic application of a given model. The selection of the frameworks discussed in the chapter has been made with a view to develop the methodology that could be successfully applied to the analysis of the data sampled in the corpus of Shakespeare's plays.

Chapter 2 discusses the notion of productivity in word-formation. Different modes of the conceptualisation, operationalisation, and evaluation of productivity are surveyed, and a special emphasis is put on the problem of estimating the productivity of a given process in historical language studies.

The following two chapters (3 and 4) relate *Nomina Agentis* to the theory of categorisation. It is shown how the prototype semantics, developed originally by Eleanor Rosch and subsequently borrowed by cognitive linguists, can be employed to deal with fuzzy boundaries between some linguistic categories, like, for example, *Nomina Agentis* and *Nomina Instrumenti*. The theory also proves effective in incorporating denominal performers of actions into the category of agents (the problem is discussed in Chapter 4). Chapter 4 also discusses finer distinctions within subject nominalisations, for example, the notion of an experiencer. A brief survey of Modern English methods of deriving agent nouns can also be found here.

Chapter 5 presents a linguistic and extralinguistic background of Early Modern English. It provides an insight into external and internal factors that shaped the language of the Shakespearean epoch. The chapter focuses on issues directly connected with word-building and word meaning, hence the discussion of internal features of the language has been restricted to word-formation and semantic changes.

Chapter 6 is the empirical part of the study, where Shakespearean agent-forming techniques are presented and analysed. Each suffix is studied from both the formal and the semantic perspective. An attempt at evaluating the productivity of a given process is also made.

Since, as has been shown in Chapter 1, none of the currently available theories is inclusive enough to deal with the complex aspects of nominalisations,

I have adopted a rather eclectic approach, the core of which constitutes the Generative Semantics framework enriched with the prototype theory attitude towards category membership, while the formal analysis is performed in conformity with the basic tenets of TGG.

The corpus has been compiled from *The first folio of Shakespeare: The Norton facsimile* (2nd ed.), and the Arden Edition of Shakespeare's Plays (second, and, where available, third editions). The etymological information, as well as the glosses, are cited after the OED. Line numbering and quotations are from the Arden Shakespeare. The glosses are illustrated with exemplary references. I have not provided references to all the occurrences of a given sense in the corpus, as presenting a complete typological compilation is not the aim of this study.

Index of subjects

- agentive case 26, 64
agentivity 57, 60, 63, 65, 66, 84
analogy 19, 27, 38, 46, 76, 122
analysability 32, 98, 99, 100, 102, 115
blocking 31, 32, 40, 41, 75, 78, 107
CG (Case Grammar) 26, 27, (59, 64)
causality 66
cline of nominalization 23
cline of specialization 23
Cognitive Linguistics 12, 27, 60, 64, 98
conversion 83, 84, 87
creativity 45, 46
denominal agents 18, 70, 71, 72, 73, 80, 98, 110, 119, 138
diagrammaticity 28
Early Modern English 49, 87, 90, 130
experiencer 12, 26, 28, 54, 59, 63, 64
facilitating instruments 52
figure 72, 73
GS (Generative Semantics) 12, (13), 25, (27, 28, 53), 137
gerundive nominals 21
ground 72, 73
hapax legomena 43, 44, 196, 118, 125, 47
hapax 43, 44, 196, 118, 125, 47
Impersonal Agents 54, 56
index of productivity 43
intermediary instruments 52
junction 17
labelling function 41, 48
Lexical Decision Task 37, 46
Lexicalist Hypothesis 20, 21, 22, 24
lexicalization 16, 21, 36, 101, 109, 110, 127, 134, 135
lexicon 16, 21, 22, 23, 24, 29, 31, 36, 37, 70
locatives 26, 38, 55, 56, 63
Mediation Constraint 57
minimal nominalization 23, 24, 70, 108, 135
Natural Morphology 27, 28, 29, 55
neo-classical 24
nexus 17
Nomina Actionis 22
Nomina Agentis 51, 53, 54, 55, 69, 70, 75, 99
Nomina Instrumenti 12, 51, 53, 55
nominalizations 11, 12, 15–25, 32, 51, 68, 69, 70, 72, 76, 101, 135
nominals 18–20, 21, 54, 55
productivity 28, 30, 33–37, 38, 39, 40–44, 46, 47, 48, 49
productivity in the strict sense 33–34
prototype theory 58, 60
quasi-agents 68, 71
salience 56
selectional restrictions 30–32
stratificational morphology 30, 32
Structural Linguistics 17, 55
Subject Nominalizations 12, 53, 64, 75
syntactic recategorisation 41, 45, 48, 69

TGG 20, 24–26, 35, 137

token frequency 35, 36, 43, 44

type frequency 35, 36, 41–43, 105

volitivity 65

WFRs, word-formation rules 24, 28, 29

zero-derivation 83

Index of scholars

- Abbott 11
Adams 81, 83, 84
Akmajian 79
Anshen and Aronoff 36, 37
Apresjan 17, 18
Aronoff 20, 22, 24, 25, 29, 36–38, 40, 41, 43, 45, 73, 107
Baayen 43–44
Barber 86–87
Bauer 21, 23–25, 29, 34–36, 38, 40, 42, 45, 48, 53, 64, 72, 75–76, 79, 80, 82–83, 107–108
Beard 53, 83
Blake 11, 91–92
Booij 22, 38, 39, 53, 54, 56
Brekke 70, 71
Brook 11
Cetnarowska 84
Chomsky 18, 20, 21, 24, 70, 82
Ciszek 99
Croft 56
Cruse 53, 65, 66
Cutler 46, 79
Dalton-Puffer 11, 44, 56, 59, 63, 99, 118
de Grazia 91, 93, 94, 95, 87
de Saussure 16, 17
Delancey 66, 67
DiScullio and Williams 38
Dressler 22, 28, 29, 51, 55, 56
Evans 11
Fabb 29–32, 77
Fillmore 26, 27, 59, 64
Fisiak 85, 86, 99
Garner 11
Görlach 87
Górska 36
Grzebieniowski 72, 75, 83
Grzegorzczkova 43, 51, 54, 72
Halle 20, 22, 82
Hulme 11
Jackendoff 21, 22, 58
Jespersen 17, 34, 118
Jędrzejko 15, 17, 27
Jorgensen 11
Joseph 11
Kakietek 11
Kalaga 11
Karre 71
Kastovsky 16, 19–21, 38, 41–42, 45, 48, 55, 68, 69, 72, 77, 78, 84
Kleszczowa 27, 51, 53–56, 64, 69, 70
Krámský 15
Lakoff 67
Langacker 38
Laskowski 26, 64
Lee 28
Lees 18, 19, 70, 77
Levin and Rappaport 52, 54, 70, 77, 78
Lewis 88
Lyons 53, 65
Marchand 35, 39, 40, 71–74, 76, 77, 80–83, 84, 118

- Matthews 19, 39
Moléncki 97
Nawrocka-Fisiak 27, 53, 82
Nevalainen 87
Nykiel 11
Onions 96
Panagl 47
Pennannen 16
Pilch 75
Plag 22, 25, 29, 30–32, 36, 42, 44, 45, 82, 84
Puzynina 43, 51
Quirk 88, 94, 95
Quirk and Greenbaum 78
Randall 77
Rappaport Hovav 70, 77, 78
Riddle 40
Romaine 41
Rosch 12, 58
Ruszkiewicz 18, 19, 21
Ryder 56, 72, 73, 77
Salmon 11
Sanders 83
Sapir 71
Schlesinger 53, 57–58, 59, 60, 64–65, 67, 68
Schvaneveldt 37
Shipley 11
Siegel 21–22, 30
Strang 15, 23, 68, 70, 108
Szymanek 22, 23, 58–59, 71, 74, 75, 77, 78, 82, 84, 107
Walczak-Mikołajczakowa 71
Wełna 72, 81
Wierzbicka 69
Willcock 11
Wittgenstein 58
Wolff 118
Wurzel 28
Zbierska-Sawala 58–59, 99

Aleksandra Kalaga

Nomina agentis w języku dramatów Williama Szekspira

Streszczenie

Niniejsza praca stanowi formalną i semantyczną analizę morfologicznie złożonych nazw wykonawców czynności w języku sztuk Williama Szekspira. Celem pracy jest wyodrębnienie formantów derywacyjnych kategorii *nomen agentis* oraz oszacowanie ich produktywności na podstawie relacji ilościowej typów i konkretnych przykładów, stopnia przejrzystości semantycznej, występowania w funkcji anaforycznej oraz tworzenia nowych formacji o znaczeniu agentywnym.

Praca składa się z sześciu rozdziałów. Rozdział pierwszy przedstawia problematykę związaną z opisem nominalizacji w obecnie najszerzej stosowanych modelach badań językoznawczych, takich jak gramatyka transformacyjno-generatywna, semantyka generatywna czy językoznawstwo kognitywne. Celem tej części rozprawy jest wypracowanie modelu teoretycznego, który pozwoli na najpełniejszy opis badanych jednostek słowotwórczych.

Rozdział drugi podejmuje kwestię produktywności w badaniach słowotwórczych. Autorka omawia proponowane w literaturze językoznawczej metody mierzenia produktywności, ze szczególnym uwzględnieniem problemów odnoszących się do szacowania stopnia produktywności danego procesu w badaniach historyczno-językowych. Poruszane są również zagadnienia związane z zależnością między produktywnością danego procesu i jego frekwencją i dostępnością oraz stopniem jego semantycznej leksykalizacji.

Rozdział trzeci stanowi opis trudności związanych z przynależnością kategoriałną. Zacierające się granice między kategoriami derywacyjnymi, jak na przykład między wykonawcami a środkami czynności, wymagają szczególnej metodologii badawczej.

Autorka podejmuje próbę wykorzystania do tego celu teorii prototypu, gdzie przynależność do kategorii ustalana jest na zasadzie siatki krzyżujących się podobieństw, a sama struktura wewnętrzna kategorii cechuje się wielopoziomowością i hierarchicznością.

Rozdział czwarty przedstawia dalsze problemy odnoszące się do typologii w ramach kategorii *nomen agentis*. Okazuje się bowiem, że samo pojęcie agensa cechuje się wieloznacznością i jest różnie definiowane przez różnych badaczy. W rozdziale tym omówione są także wyróżniki formalne agensów, jak również najbardziej produktywne sposoby ich tworzenia we współczesnym języku angielskim.

Rozdział piąty niniejszej dysertacji jest wprowadzeniem do epoki języka Williama Szekspira. Przedstawione są pokrótce najważniejsze cechy morfologiczne i składniowe okresu elżbietańskiego. Najwięcej uwagi poświęca Autorka zmianom semantyczno-leksykalnym, jakie zaszły w języku angielskim od XVI wieku, które to zmiany mogą utrudniać prawidłowe odczytanie języka Szekspira.

Rozdział szósty to część empiryczna dysertacji. Autorka poddaje analizie formalnej i semantycznej leksemie o znaczeniu agentywnym występujące w korpusie sztuk Szekspira. Szczególny nacisk kładziony jest na frekwencję i efekt semantyczny danego afiksu w neologizmach. Autorka śledzi również proces neosemantyzacji nazw wykonawców czynności.

Aleksandra Kalaga

Nomina Agentis **in der Sprache William Shakespeares Dramen**

Zusammenfassung

Die vorliegende Abhandlung ist eine formale und semantische Analyse der morphologisch zusammengesetzten Bezeichnungen für handelnde Personen in der Sprache Williams Shakespeares Dramen. Sie bezweckt, die Derivationsaffixe aus der Kategorie *Nomina Agentis* abzutrennen und deren Produktivität anhand des Mengenverhältnisses von Typen und konkreten Beispielen, des semantischen Klarheitsgrades, des Auftretens in der Funktion einer Anapher und der Bildung von neuen Bildungen mit Treibkraft zu schätzen.

Die Arbeit besteht aus sechs Kapiteln. Das erste von ihnen schildert die Nominalisierung an solchen heutzutage am häufigsten angewandten Modellen der sprachwissenschaftlichen Forschungen, wie: transformations-generative Grammatik, generative Grammatik, kognitive Sprachwissenschaft. Sein Zweck ist es, ein solches theoretisches Modell zu entwickeln, das die vollständigste Beschreibung der zu untersuchten wortbildenden Einheiten möglich macht.

Das zweite Kapitel befasst sich mit der Produktivität in Wortbildungsforschungen. Die Verfasserin behandelt die in der sprachwissenschaftlichen Fachliteratur vorhandenen Methoden, die Produktivität zu beurteilen und dabei die Probleme in Betracht zu ziehen, die die Beurteilung des Produktivitätsgrades von einem bestimmten Prozess in sprachgeschichtlichen Forschungen angehen. Sie geht auch ins Detail folgender Fragen: die Wechselbeziehung zwischen der Produktivität eines bestimmten Prozesses, dessen Frequenz, Verfügbarkeit und dem Grad dessen semantischen Lexikalisierung.

Das dritte Kapitel schildert die mit der Kategorienangehörigkeit verbundenen Schwierigkeiten. Die verschwimmenden Grenzen zwischen den einzelnen Derivations-

kategorien, wie z.B.: zwischen den Agentia und den Handlungsmitteln, erfordern einer besonderen Forschungsmethodologie. Die Verfasserin versucht zu diesem Zwecke die Theorie des Prototyps anzuwenden, wo die Angehörigkeit einer bestimmten Kategorie als ein Netz von den sich überschneidenden Ähnlichkeiten dargestellt ist und die innere Struktur der Kategorie vielschichtig und hierarchisch ist.

Im vierten Kapitel werden die die Typologie im Bereich der Kategorie *Nomina Agentis* betreffenden Probleme erörtert. Es zeigt sich nämlich, dass der Begriff „Agens“ vieldeutig ist und von verschiedenen Forschern unterschiedlich definiert wird. In dem Kapitel bespricht die Verfasserin außerdem formale Agentia-Charakteristika, als auch die produktivsten Methoden deren Bildung in gegenwärtiger englischer Sprache.

Das fünfte Kapitel ist eine Einführung in die Epoche William Shakespeares Sprache. Berührt werden hier die wichtigsten morphologischen und syntaktischen Eigenschaften des elisabethanischen Zeitalters. Die größte Aufmerksamkeit schenkt die Verfasserin den in der englischen Sprache seit dem 16. Jahrhundert stattgefundenen semantisch-lexikalischen Änderungen, welche eine richtige Interpretation Shakespeares Sprache schwer machen können.

Das sechste Kapitel ist empirischer Teil der Abhandlung. Die Verfasserin untersucht die im Textkorpus Shakespeares Dramen auftretenden, formalen und semantischen Lexeme mit Treibkraft. Sie hebt vor allem die Frequenz und den semantischen Effekt des bestimmten Affixes in den Neologismen hervor. Verfolgt wird hier auch die Neu-Semantisierung der Bezeichnungen für handelnde Personen.